

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petitt & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inzerati petitt vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3146

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 161. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

PREOKRET V ITALIJANSKEM TISKU?

Konvencija med Rusijo, Malo antanto in drugimi državami o defniciji napadalca je ugodno vplivala na italijansko javnost

Rim, 10. julija. Londonska konvencija o defniciji pojma napadalca ni morda imela v nobenem delu Evrope boljšega učinka kakor v Italiji. Na fašistični tisk je vplivala pomirjajoče. Sicer italijanski listi niso pozdravili z navdušenjem zaključitve te konvencije, kakor so n. pr. pakt štirih velesil, vendar pa so priznali, da važnost londonske konvencije ni manjša, kakor jo ima po njihovem mnenju pakt štirih. Formula o defniciji napadalca, ki je bila s to konvencijo sankcionirana, zadovoljuje, kakor kaže, fašistično Italijo, kar pomeni vsakogar napredek. Zakaj letos meseca marca, ko je Litvinov objavil v Zenevi svojo formulo, ji italijanska delegacija na razorožitveni konferenci ni bila naklonjena. Ne sme se prezreti dejstva, da je bila formula Litvinova objavljena istočasno, ko je Mussolini sprožil svojo pobudo za zaključitev pakta štirih. Ta koincidenca ni slučajna. Napram paktu štirih, kakor je bil v početku zamišljen, Rusija kakor tudi druge evropske države niso mogle ostati ravnodušne. Zato je formula o defniciji pojma napadalca imela postati sredstvo, ki naj bi služilo evropskim državam v zaščito za primer, ako bi iz pakta štirih izšel famozni direktorij velike diplomatske hierarhije zapadnih evropskih držav, ki bi prevzel v svoje roke usodo Evrope ali vsaj skušal iz-

polniti želje revizionistov. To se ni uresničilo. Ideja o direktoriju in o miroljubni reviziji obstoječega stanja v Evropi je bila opuščena in pakt štirih je dobil mnogo bolj realno obliko, preden so ga mogli parafirati. Iz njega je namreč izpadlo vse, kar bi moglo omejiti pravice drugih držav in spraviti v nevarnost vpliv Društva narodov.

Položaj je bil na ta način popolnoma izpremenjen, kajti pakt štirih predstavlja v svoji končni redakciji poleg drugih splošnih in regionalnih pogodb jamstvo več za ohranitev miru. Zaradi tega formula Litvinova, ki je bila v početku samo demonstrativno sredstvo in opomin onim, ki so si zamišljali, da bodo mogli z direktorijem štirih paralizirati vpliv ne samo drugih evropskih držav, temveč tudi kakega člana tega direktorija, ne more danes nikogar vznemirjati, najmanj pa podpisnike pakta štirih, ako nimajo nikakih prikritih namer. Konvencija, sklenjena med državami srednje in vzhodne Evrope na podlagi te formule, ni v nasprotju z duhom in besedilom pakta štirih, temveč se nasprotno vzajemno izpopolnjujeta. Italija je kot pobudnica pakta štirih pazila, da se zaključitev londonske konvencije sprejme na njeni stra-

ni, kakor zasluži. Kakor trdi že od nekdaj fašistični tisk, je baje italijanska zunanja politika prežeta z miroljubnimi nameni, in bili so tudi trenutki, ko je skušal revizijo mirovnih pogodb predstavljati kot sredstvo nekakšne nove boljše in bolj popolne pravice ter reda. Ko je bil pakt štirih parafiran, smernice fašistične zunanje politike samo po sebi umevno niso mogle priti v nasprotje z osnovnimi njegovimi načeli o konsolidaciji miru in obstoječega stanja v Evropi. Zato je tudi nemogoče, da bi v takih okoliščinah mogle priti te smernice v nasprotje z nameni londonske konvencije, ki jamči za mir v srednji in vzhodni Evropi ter razbija iluzije revizionistov. Značilno je, da se sedaj v novem položaju pričeljavajo fašistični listi polagoma zavediti obstoječih razmer. Ustavili so tradicionalno kampanjo proti Franciji in Mali antanti in sedaj po kroničski dolžnosti beležijo le mišljenja tujih listov, pri čemer donajajo razne verzije, zakaj se je Rusija odločila, da se orientira proti Evropi in angažira kot zaščitnica miru ne samo v odnošjih proti svojim neposrednim sosedom, temveč tudi proti srednje-evropskim državam.

Poplavna katastrofa v Podkarpatski Rusiji

Velikanske množine vode so zalile cele vasi — 150 mrtvih, 250 domov uničenih — škodo cenijo na 20 milijonov češkoslovaških kron

Praga, 10. julija kl. Iz Podkarpatske Rusije so prispela alarmantna poročila o velikanski poplavni katastrofi, ki je uničila 250 domov in ugrabila 150 človeških življenj. Višek je katastrofa dosegla v petek. Ogromne množine vode so poplavlile cele vasi. Ljudstvo je v paničnem begu zapuščalo svoja domovja, vendar je mnoge baš na begu zajela smrt, dočim so se nekateri rešili na drevje in zaslne splave. Celotno škodo cenijo na 20 milijonov Kč.

Državna oblastva so takoj po prvih alarmantnih vesteh storila vse, da se izvede reševalna akcija v največjem obsegu. V Podkarpatsko Rusijo so bili odposlani posebni vlaki in avtobusi, nadalje vojaštvo, oddelki samaritanov Rdečega križa in prostovoljci ostalih humanitarnih organizacij. Predvsem so največjo skrb posvetili reševanju in preskrbi otrok in žen.

Ogromna katastrofa je po vsej Češkoslovaški, zlasti v Pragi povzročila splošno narodno žalovanje.

Smrtni udarec bolgarskemu četaštvu

Zakaj se Bolgarija čuti po paktu med Rusijo in Malo antanto popolnoma osamljena

Beograd, 10. julija. Sofijski tisk prikazuje na zelo značilen način položaj Bolgarije po sklenitvi pakta med Malo Antanto in Rusijo. Dnevnik podčrtavajo, da je zdaj Bolgarska povsem izolirana. Udarac je težak. Sodeč po onem, kar zlasti poudarja bolgarski tisk, boli Sofijo najbolj razočaranje nad Turčijo, saj so še nedavno kar najprisrčnejše sprejemali turškega zunanega ministra, ki ga je neko pot spremljal celo sam kralj Boris. In kaj se je zgodilo? Turki zunanji minister je na povratku iz Londona ubral mnogo daljšo pot, kakor prej, ko je preko Sofije potoval tjakaj. Turčija je zdaj v vrsti onih držav, ki odkrito in spontano podpisujejo pakte s pomočjo katerih naj se Evropa reši diplomatskih konfliktov in vzdušnega ozračja. Vse države, ki so sklenile pakt o nenapadanju, ne ogrožajo nikogar. Zakaj se pa vendar vznemirja Sofija, zakaj se Bolgarska sama proglašja za izolirano? Zato, ker pakt vsebuje defnicijo o napadalcu. — O tem in o vprašanju makedonskih manjšin je prinesla »Politika« izbrčen članek izpod peresa enega naših najuglednejših diplomatov, ki med drugim navaja:

silami upre sprejmu te določbe. Organiziranje čet, je izvajal ta list, je nemnoga posledica posebnih političnih razmer na Balkanu. Zmagovalne države se ne marajo odzvati vsesok zakonitim zahtevam omenjenih manjšin, določenim v mirovnih pogodbah. Duh vznemirjenja in nezadovoljstva med temi manjšinami se zatoraj povsem prirodno manifestira v težnji po organiziranju čet. Bolgarske vlade niso nikoli tega podpirale. Nasprotno, vedno so se energično upirale njihovemu poštenju in storile vse, da bi onemogočile prehajanje preko meje. Toda, meja je tako dolga in straše tako redke, prehod pa se vrši navzlic največji pozornosti bolgarskih oblasti... Vse članek je hotel predstaviti čete makedonskijuh kot izrastek zunanje-političnih nezd. Vendar je Cankovljev list, kakor tudi mnogi drugi sofijski organ, bil že v maju hudo vznemirjen, češ, da bo svet vendarle utegnil verjeti, da je Bolgarska kriva izpadov čet. Ta skrb je razumljiva, ko vendar vemo kako brezobzirno razvijajo svojo delavnost pristavi Mihaelova iz Džumajo in Petriča. Najpovršnejša mednarodna preskava v teh krajih na osnovi določb Politsovega predloga lahko dovede sofijsko vlado v težaven položaj. In to povsem brez ozira na to, ali so upravičene ali neupravičene one tožbe, ki se iz Bolgarije dvigajo »proti položaju makedonskih manjšin« v sosednjih držav. Težko, da bi katerakoli komisija Društva narodov priznala organiziranje čet samo kot sredstvo, s katerimi naj bi se ščitile manjšine... Članek zaključuje: Cetniški podvigi so se tudi na Balkanu preživeli in nedavna pogodba med Rusijo in južnovzhodnimi državami, vsebujoč Politsovo defnicijo napadalca, znači tudi zanje smrtni udarac.

Pred odločitvijo v Londonu

Danes ima pasti odločitev, ali bo svetovna gospodarska konferenca nadaljevala svoje delo

London, 10. julija. AA. Tukašnji gospodarski krogi z nestrpnostjo čakajo, kaj prinese današnji dan. Kakor znano, se danes sestane predsedništvo svetovne gospodarske konference, da na predloženih posameznih pododborov in odborov odloči, ali naj se konference nadaljuje in kakšna naj vprašanja rešuje, če bi ne bila odgođena.

Dobro poučeni krogi trdijo, da je ameriška delegacija prejela nova navodila predsednika Roosevelta, v katerih pravi, da je po njegovem mnenju dolar sedaj dosegel zadostno nizko stopnjo in da zato borzni vidiki ne morejo tvoriti zapreke, da se cene dvignejo.

Pariz, 10. julija. AA. »Excelsior« piše o londonski konferenci in stališču Francije: Francoska delegacija ni postavila svetovni gospodarski konferenci nobenega ultimata. Prav tako ni zahtevala, naj bi konference zaključili ali odgođili. Omejila se je na to, da je ozoročila na posledice dosedanjih Rooseveltovih poslanic. Amerika želi izvesti svoje denarstvene

poizkuse do kraja in odlaga čim bolj stabilizacijo valut. Roosevelt prosi, naj puste Zedinjene države pri miru, da lahko to izpelje do kraja. Razumljivo je, da se Francija temu ne upira, pristavlja pa, da tega poizkusa ne more izvesti doma, ker je imela s tem zadosti izkušenj. Francoska vlada spoštuje denarno suverenost Zedinjenih držav, zahteva pa, da tudi Amerika spoštuje podobno suverenost Francije.

Macedonal in Chamberlain sta večeraj ponovno zaprosila Boneta, naj bi konference nadaljevala svoje delo s sodelovanjem francoske delegacije in držav, ki so za zlato valuto. Odgovor na to vprašanje ni odvisen od Francije, temveč od Velike Britanije, ki je v tem vprašanju denarja neodločna, in od Zedinjenih držav. List pravi nadalje, da Francija želi vsakogar sodelovati pri ureditvi denarja, odklanja pa nered pri sebi in vsako pustolovščino. Francija bo rada pomagala zdraviti obolele valute, odklanja pa to bolezen pri sebi.

Poset rumunskih parlamentarcev

Beograd, 10. julija. AA. Te dni so priredili rumunski parlamentarci, člani rumunske vlade in novinarji večdnevni izlet do Temišvara. Na tej poti so morali potovati tudi po jugoslovenskem ozemlju. Večraj so prispeli v Kladovo, Dolnji Mišanovac in v Veliko Gradiste. Povsod so jim naše oblasti in prebivalstvo priredili priščen sprejem. Danes se ustavijo v Vršcu, kjer jih pozdravi tudi posebno odposlanec našega senata in skupščine. Rumunskih izletnikov je okrog 250.

Ozadje atentata na Venizelosa

Atene, 10. julija. Afera z atentatom na Venizelosa je dobila sedaj novo sliko. Preskovalne oblasti so po mnogih prizadevanjih ugotovile, da je bil atentat na Venizelosa sklenjen še v času prve vlade Tsaldarisa, meseca novembra lani, in da so se priprave zanj pričele prve dni meseca marca letos. Kljub naporom vladnih pristavev, da bi atentat predstavljal kot dejanje osebnih osvete šefa javne varnosti Polihronopoulosa, razpolaga sedaj preskovalna oblast z dokazi, da so napad 6. junija pripravili in izvršili ekstremni elementi populistične stranke. Po izpovedih poročnika Kacimbasa je bil umor Venizelosa sklenjen po sporazumu med šefom javne varnosti in nekaterimi politiki, vladnimi pristavi. V afero je po izpovedi prič vmešan tudi generalni guverner Trikala, Mantas, ki je prisostvoval vežbanju atentatorjev v okolici Aten. Najvažnejše pa je dejstvo, da se nahaja na listi oseb, ki so moralno odgovorne za afero, tudi vojni minister general Kondifis. Dve prič sta izpovedali pri zaslišanju, da sta obvestili Kondifisa o pripravah za atentat na Venizelosa že mesec dni prej, vendar pa ni ničesar ukrenil in niti ni smatral za potrebno, da bi o tem obvestil predsednika vlade Tsaldarisa ali državnega tožilca. Preskovalni sodnik bo na ta način prisiljen, da zasliši kot prič tudi vojnega ministra Kondifisa ter ga konfrontira z pričami, ki ga obtožujejo. Sodišče je že zahtevalo dovoljenje za to od parlamenta, ker je Kondifis poslanec, kakor je tudi poslanec Mantas.

Madžarski poset na Dunaju

Madžarski ministrski predsednik Gömbös o svojih razgovorih z dr. Dollfusom

Dunaj, 10. julija. Včeraj popoldne je prispel na Dunaj madžarski ministrski predsednik Gömbös. Na kolodvoru so ga sprejeli zvezni kancelar dr. Dollfus, zvezni minister za trgovino in promet Stockinger, glavni tajnik za zunanje zadeve Peter, avstrijski poslanik na Madžarskem in druge odlične osebnosti. Kakor izjavljajo v vladnih krogih, so vesti iz Berlina, da hoče Gömbös na Dunaju posredovati v sporu med Dunajem in Berlinom, netočne. O razmerju med Avstrijo in Nemčijo se pri tej priliki sploh ne bo razpravljalo. Ministrski predsednik Gömbös je prišel na Dunaj zaradi ureditve raznih gospodarskih vprašanj, ki se tičejo Avstrije in Madžarske. Razen tega bodo govorili tudi o načelih gospodarske unije s srednjeevropskimi državami brez Nemčije in razmotrivali o možnostih rešitve tega problema. Glavni namen Gömbösovega obiska na Dunaju pa je predvsem gospodarskega značaja, ker hoče Gömbös spraviti del madžarske žetve pod streho v Avstriji.

pravnost vseh narodov in kar želi, je samo, da se izvede to načelo. Glede pakta štirih velesil je mnenja, da bo dovedel do ozdravljenja političnih odnošajev v Evropi. Zato je hvaležen Mussoliniju, ker je dal pobudo zanj. Ni izključeno, da bo prav ta pakt dovedel morda do evropske konference, še bolj bi pa bilo, če bi dovedel do srednje-evropske konference, na kateri bi se rešila vsa kočljiva vprašanja. Na vprašanje, ali so se morda izvršile kakšne priprave za pogajanja Male antante, je ministrski predsednik Gömbös izjavil, da so bila z Malo antanto pač uvedena gospodarska pogajanja, v ostalem pa je Madžarska z njo v prijateljskih odnošjih, ki temelje na podlagi izravnave s kompenzacijami.

Tour de France

Pariz, 10. julija. AA. Včerajšnja etapo Cannes—Nizza je dobil francoski dirkač Archambaud. S tem se je plasiral na čelo in vodi sedaj pred Belgijcem Lemaïrom za 47 sekund, pred Belgijcem Speicherom za 3 minute in 43 sekund, pred Italijanom Guerro pa za 6 minut in 2 sekund. Pri dirki sodelujejo sedaj samo trije Italijani in sicer Guerra, Giacobbe in Bergamasi. Ker pa so glavni pomagači Guerro izpadli, je malo verjetno, da bi se le-ta mogel vnovič povzpeti na čelo klasifikacije. Kaže, da bo vendarle Francija letos zmagala v tej dirki krog Francije. Po moštvih je prvo francosko s 216 urami 52 minutami in 25 sekundami, drugo je belgijsko moštvo. Drugi med poedinci je Belgijec Lemaire. Ta je najnevarnejši tekmelec za prvo končno mesto.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.
Devize: Amsterdam 2310.96—2322.32, Berlin 1366.80—1377.60, Bruselj 801.07 do 805.01, Curih 1108.35—1113.85, London 189.75—191.35, Newyork ček 4008.27 do 4036.53, Pariz 224.32—225.44, Pariz 170.34 do 171.20, Trst 303.51—305.91 — (premjia 28.5%). Avstrijski šiling v privatnem letiringu 8.75—8.85.

INOZEMKE BORZE.

Curih: Pariz 20.24, London 17.15, Newyork 364, Bruselj 72.750, Milan 27.4250, Madrid 43.25, Amsterdam 208.50, Berlin 123.50, Dunaj 58.25, Praga 15.37, Varšava 58.05, Bukarešta 3.08.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Nova nesoglasja v španski vladi

Spor zaradi agrarne reforme in amnestije političnih krivcev, proti kateri so zlasti socialisti

Pariz, 10. julija. »Information« poroča iz Madrida, da so v španski vladi nastala v zadnjem času zopet velika nesoglasja zaradi uveljavljanja agrarne reforme. Posebno ostro napadajo ministra za kmetijstvo Marcelina Dominga člani desnice in veleposelniki, kakor tudi socialisti, ki jim je agrarna reforma premo radikalna. Ministru je bil dovoljen rok do oktobra za izvedbo gotovih ukrepov bodisi po naredbenem potu, bodisi po normalnem parlamentarnem potu, če bo dopuščal čas. V ostalem so prišle na zadnji seji ministrskega sveta v razpravo še druge notranje-politične težkoče. Tako napravljajo radikalni socialisti svoje nadaljnje sodelovanje v vladni koaliciji odvisno od gotovih pogojev. Notranji minister Quiroga je protestiral v imenu svoje stranke proti trgovinski pogodbi z Uruguayem, ki pomeni znatno škodo za pokrajino Baskov. Nadaljnji sporni predmet predstavlja tudi vprašanje amnestije, proti kateri so nastopili socialisti, ker bi prišla predvsem v prid desnici. Socialisti izjavljajo, da je repu-

blikanska ustava ogrožena od desničarskih strank, zaradi česar bi bila politična amnestija v sedanjem trenutku neumnost. Pariz, 10. julija. Po vesteh iz Madrida se pirenjski polotok nahaja v predvečerju novih revolucijskih nemirov. Kakor poročajo listi, so pristali ekstremne leve izveržili celo vrsto terorističnih dejanj in atentatov. V Barceloni je splošna delavska strokovna organizacija vprizorila prometno stavko, ki je prizadela zlasti javna obrata. Neznaki so iz političnih vzrokov ubili delavca pred njegovim stanovanjem. V predmestju San Martino je eksplozivna bomba, ki je napravila veliko škodo.

Poslednje sportne vesti

Zagreb, 10. julija. Na lahkoatletičnem državnem prvenstvu v Zagrebu je smagal v maratonskem teku sporn (Hirtja, Ljubljana) v času 3:30:35. Prvak v desetboju je postal Kallay z novim rekordom 6440 točk pred Zupančičem (6370 točk, Ljubljana).

Veličastno slavje Sokola IV

V navzočnosti zastopnika Nj. Vel. kralja je večeraj mladi Sokol IV. razvil svoj prapor in otvoril letno telovadišče

Ljubljana, 10. julija.

Ob četrtnem slavnostnem razvilu prapora in otvoritvi novega telovadišča Sokola IV. je že »Junro« obširno poročalo, da nam preostajajo le še podrobnosti, ki naj izpopolnijo sliko o res sijajno uspešnem slavju.

Slavnostni sprevid in svečanost je posebno povečala konjenica, ki jo je vodil br. Vladimir Franke, in pa li praporov: prekrasni novi prapor Ljubljanskega Sokola, nadalje prapori Sokola I., Sokola II., Sokola III. ter sokolskih društev Moste, Št. Vrh, in Št. Viki, nadalje prapor naraščaja Sokola I., standarta konjenice in pa seveda novi prapor Sokola IV. s trakom kuma Nj. Vel. kralja z zlatom izvezenim imenom visokega kuma in državnim grbom ter s trakom kumice gospe Olge Pucove.

Vse svoje manjše delo te mlado društvo pokazalo pri javni telovadbi, ki sta jo vodila načelnik br. Antosiewicz in načelnica s. Tinka Lučkeževa. Najprej je nastopilo pod vodstvom br. Magistra 32 malih dečkov, za njimi je pa voditeljica s. Švigljeva pokazala ljubko znanje 24 malih deklic. 25 članov moškega naraščaja je vodil vaditelj br. Blaž, enako število ženskega naraščaja pa spot s. Švigljeva. Prav posebno je ugajala orodna telovadba, ko je nastopilo 40 telovadcev in telovadk iz vrst članstva ter moškega in ženskega naraščaja pod vodstvom načelnika br. Antosiewicza. Prav ljubke in zabavne so bile tudi igre 60 deklic in dečkov, ki sta jih vodila s. Lučkeževa in br. Magister. Vzpodbudno so bile tudi proste vaje 16 telovadcev, ki jih program imenuje starejši člani. Vendar pa ta počastitev in spoštljivost pač drži le, če razdelimo častitljivih 80 let brata Oroma na člane, ki so komaj presegli 30 leto. Najbogatnejši in najljubšeji si je bil stariji nastop 12 naraščajnic v okrasnih starih oblekah. Vaje je za slavnostno priložnost sestavila načelnica s. Tinka Lučkeževa in je z njimi pokazala velik smisel za ritmično in lepoto linij ter za efektivnost lepih skupin. Pravi vihar navdušenja je žel odidelek 40. pešpolka Triglavskega pod vodstvom podporočnika Zdravka Žnidarja. Nastopilo je 40 krepih fantov s puščami in njih težki koraki so v takih gmebi po telovadišču. Navdušenje se dolgo ni pomelalo, ko je med burnim odobravanjem vojske že odkorakala s telovadišča. Javno telovadbo so zaključile nad vse uspele proste vaje 20 članic pod vodstvom načelnice s. Lučkeževa in br. proste vaje 35 članov pod vodstvom br. Gerzinka. Omeniti moramo, da so pri vseli nastopih nastopali samo člani Sokola IV. brez gostov iz drugih društev. S telovadbo so bili vsi gledalci izredno zadovoljni, saj niso mogli pričakovati, da je v kratkih treh letih obstoja društva mogoče tako velik napredek, prav posebno je pa telovadbo pohvalil tudi navzoči župni načelnik br. Lotze Vrhovec.

Kakšne slavnosti vnaša Sokol IV., ki na stranski periferiji mesta tam na Barju bu-

di prebivalstvo za sokolske ideje, nam dokazuje razveseljeno dejstvo, da se je slavnostno udeležilo skupno dosti nad 1000 oseb. Zvečer pri prosti zabavi je bilo telovadišče sijajno razsvetljeno, kar je zasuga br. Indofa, za okusno dekoracijo je pa skrbel br. Ivan Košiček. Prav bogato je bil z dobrotami založen srečolov, ki ga je vodil br. Havliček tako spretno, da so bili z njim vsi zadovoljni. Ni čuda, saj je vsak kupec srečje gotovo dobil tudi vsaj majhen dobiček. Mnogi dobičkovci je pač najljubši dokaz, koliko požrtvovalnih prijateljev ima mlado društvo.

Pa tudi s telesnimi dobrotami je bila prireditelj imenito založena, saj so pri vseh paviljnih stregli z najbojnim blagom, da je vse poteklo v najlepšem redu. S pivom so se gostje hladili v paviljonu, kjer je gospodinjita s. Mica Roševa s svojimi pomočnicami in br. Menardom. Izborno kapijico je točila s. Kumrova z br. Dermaš, z jesticinami je postregla s. Zdenka Roševa, pri s. Kantetovi in s. Mislejevi so se gostje sladkali, čez glavno je pa imel opraviti br. Ravnihar na vedno nabasanem plesišču, kjer je brez prestanka izvrstno igrala vojaška godba. Tudi šaljiva pošta je mnogo pripomogla k dobremu razpoloženju, da je bila vsa množica nadvse zadovoljna, najbolj pa starosta br. Drago Pogačnik in predsednik prirediteljskega odbora br. Jaka Hlebs. Kakor moralo tako je bil tudi gromni uspeh prav lep ter bo prebitek društvu znatno pripomogel k nadaljnjemu napredku.

Nad vse časten je bil pa tudi obisk za stran Ljubljane tako pomembne prireditelje, saj so se razen zastopnika Nj. Vel. kralja Aleksandra generala Pekića in kumice županje gos. Olge Pucove slavnostno udeležili tudi zastopnik bana načelnik dr. Vončina, predsednik apelacijskega sodišča Vrančič, župan dr. Dinko Puc z magistratnim direktorjem Jančigajem in občinskimi svetovalci ing. Bevsem, dr. Fetičhom, dr. Milanom Šubicem, Čotarjem, Dachsom, Olupom, Likozarjem, Kosmomič dr., pridružila sta se jim pa tudi pravkar imenovana obč. svetovalca Košak in Pičman, soustanovitelj Sokola IV. poslavljaljoči se polkovnik Cvejič in njegov sedanj zastopnik podpolkovnik Knez, glavni urednik listov konsorcija »Junro« Stanko Virant, zastopnika stranske družine Orehek in Deržaj, župni podstarosta br. Miško Krapež s tajnikom br. Flegarjem in načelnikom br. Loizetom Vrhovcem, staroste in odborniki vseh ljubljanskih in okoliških sokolskih društev, več odbornikov Jadranske Straže, projektant novega prapora akad. slikar prof. Saša Sartet, direktor učiteljske šole Nande Marolt, častni član Zveze gostilničarskih zadrug Kavčič in polno drugih uglednih oseb z vseh strani mesta in okolice.

Z uspeho svečanostjo Sokola IV. so najdostojnejše zaključene veličastne sokolske slavnosti v Ljubljani.

Lepa prireditev omladine NO

Ljubljana, 10. julija.

Omladina Narodne odbrane — te naše pomembne nacionalne organizacije, ki kaže čimdalje večjo aktivnost — je namerala te dni v Ljubljani dokazati silo in upravičenost svojega pokreta na prireditvah in kongresu omladine NO iz vse države. Ker pa niso bile dovoljene vozne olajšave za udeležence kongresa, so morale vse te prireditve odpasti, le akademije niso odpovedale, ki je bila snoči v taborski dvorani. Čas za akademijo ni bil izbran najbolje, ker se je Ljubljana večeraj skoraj povsem izpraznila in se zdaj ljudje že nekoliko izogibajo zaprtih dvoran.

Čim je železničarska godba »Sloga« odigrala državno himno, je pozdravil udeležence predsednik omladinskega odseka NO g. B. Sanein, zlasti zastopnika prosvetnega ministra dr. Stankoviča — pod čijim pokroviteljstvom so priredili akademijo — prof. Vrhovnika, župana g. dr. Dinka Puca, predsednika osred. odbora NO Hijo Trifunoviča in podbana dr. Pirkmajerja. Med številnimi odličnimi gosti smo se opazili še: poslanca dr. Rapeta, predsednika ZKD direktorja Juga, zastopnika NO prof. Rudolfa in dr. Cepudra, gimnazijskega direktorja Hočvarja, zastopnika JUU Mlekuža, zastopnika JS prof. Sanja in Verbiča, zastopnika Kluba JPA Mrmoljo, predsednika »Tabora« Štreklja in zastopnika številnih nacionalnih organizacij. G. Sanein je razložil, zakaj je moral odpasti kongres in na kratko je orisal smernice pokreta NO, nienega omladinskega odseka. Ta pokret je zdrav ter socialen in njegovi pripadniki bodo znali uresničiti njegov program.

Akademija je bila pretežno pevski koncert, ki je dosegel popoln uspeh. Čeprav program ni imel izrazito umetnostne tendence. Pel je Završanov kvartet in Taborjev pevski zbor. Da uživa Završanov kvartet splošen sloves, je splošno znano. Pel je preproste, narodne in starejši pesmi, razen Marinkovičeve »Na Adriju«, vendar pa še vedno zelo učinkovite, kakršne občinstvo poslušlja najraje. Starodavna Hajdrihova »Slava Slovanom« ima še vedno nekaj močnega v sebi, zlasti, če jo zapoje tako dobri pevci, ki tvorijo novsem homogeno celoto. Sledila je nekoliko podobna prejšnji Vilharjeva »Troveznica«, ki izveni v krepi domoljubni noti. Naše narodne pesmi so vedno lepe, če jih pojo pravi pevci, zato je bil poslušalcem posebn vseh Foersterjev »Venček slov. nar. pesmi«. Vrli pevci so morali dodati še eno narodno »Sijaj, sijaj solnce«. Po nastopu pevskema zbora so pa zapeli še štiri pesmi, eno izven programa (»Kje so moje rožice«). Vse so bile sprejete z viharim odobravanjem, od Nedvedove »Domovina mihi kraj« in »Koroška narodna pesma«, a najbolj so se poslušalci ogreli za živahno Marinkovičovo »Na Adriju«.

Poleg petja je bila na programu tudi recitacija. G. M. Saje je z občutkom recitali Zupančičev »Dumoc«, ki je vedno lepa, najsi jo slišiš še tolikokrat. — Pevski zbor »Tabora« je nastopil še vselej z uspehom, pa tudi snoči so nam ti mladi, preprosti ljudje zapeli zopet z ognjem. Posebno krasno so podali istrsko narodno »Popuhnili je tih veter«. Tržaško narodno »Ne boš me zabilas« so zapeli živo, ker so pač tam doma, a tudi koroška narodna »Da b' biva lepa ura«, jim je šla od srca. »Drežniško« gorško narodno, bi občinstvo rado slišalo še enkrat, a so nam zapeli še Foersterjevo »Ljubico« ter nam tako pokazali, da jim »leže« tudi umetne pesmi, a da najraje pojo melodične. Občinstvo se je pevcem in pevovodji g. Ventuziniju zahvalilo z gromovitim odobravanjem.

Po akademiji je nagovoril udeležence predsednik osrednjega odbora g. I. Trifunovič. Naglasil je, kaj je bila NO pred vojno, ki je izpolnila krvav list zgodovine naših borb za svobodo, in kakšne naloge izvršuje zdaj, ko je treba varovati, kar smo si priborili s tolikimi žrtvami. Pokret NO bi pa ne imel bodočnosti, če bi za stariji borci ne prihajala na njih mesto požrtvovalna, zavedna mladina. Naša omladina zasluži torej vse priznanje, da se tako živo udeležuje v nacionalnem delu. Lepi akademiji je sledila prijetna družabna zabava.

Davki v III. četrtletju

V smislu čl. 148. zakona o neposrednih davkih objavlja davčna uprava za mesto Ljubljano, da dospe v III. četrtletju 1933 v plačilo:

- A) dne 1. julija 1933 III. četrtletni obroki zgradarine, pridobnine, rentnine, družbenega davka, davka na neozojene osebe, davka na poslovni promet in vojnice;
- B) dne 15. avgusta 1933 I. polletni obrok zemljarine.

Prizadeti davčni zavezanci se opozarjajo, da te obroke v lastnem interesu poravnajo pravočasno in sicer davke navedene

ad A) najkasneje do dne 15. avgusta 1933 ad B) najkasneje do dne 15. avgusta 1933

Uslužbeni davek morajo pobrati, odnosno odvzeti davčni upravi s seznamom vsi delodajalci, ki zaposlujejo preko 20 uslužbencev, kakor tudi vse državne in samoupravne institucije in načeloma družbenemu davku zavezane osebe ne glede na število zaposlenecv — najkasneje 15. dan po preteku vsakega meseca.

Ostali delodajalci pa morajo pobrati uslužbeni davek v davčnih znakmah tako, da jih ob vsakokratnem izplačilu mezde nalepijo v davčni knjižici na zato določenem mestu in unijo z žigom sil svojeročnim podpisom. (Čl. 98., 99., 100. zak. in pravilnik o neposrednih davkih). Davek na neozojene osebe, katerih mesečni prejemki znašajo več kot 2500.— pa morajo vsi delodajalci brez izjeme opremiti v istem roku davčni upravi v gotovini.

Zavodil, naprave in podjetja, ki so dolžna pobirati davek na rente po čl. 71. zakona o nep. davkih, morajo odpremiti pobrane zneske po seznamu najkasneje v 45. dneh po preteku vsakega polletja, torej za I. polletje do včetega 14. avgusta 1933

II. polletje do včetega 14. februarja 1934

Davčni zavezanci splošnega davka na posl. promet po zakonu s dne 31. januarja 1933, ki plačujejo davek po knjigi opravljenega prometa, morajo predložiti prijave in plačati ustrezní davek za III. četrtletje 1933 najkasneje do 30. julija 1933.

Davčni zavezanci skupnega davka na posl. promet, po zakonu s dne 12. julija 1930., ki so izbrali način plačevanja po vplačilih v gotovini in menicah, morajo polagati odplačila po prometu prejšnjega meseca v 20 dneh po preteku vsakega meseca z mesečnimi prijavi, oni pa, ki so izbrali za podstavo obračuna promet po fakturah pa v 50 dneh po preteku vsakega meseca.

Dokler se ne izvrši odmera davkov za tekoče leto se morajo plačevati po dav-

mem predpisu iz prejšnjega leta (čl. 147.).

Davek novih davčnih zavezancev in novih davčnih predmetov se mora plačati najkasneje v 30 dneh po prejemu plačilnega naloga.

Kdor ne plača dospelih obrovkov do skrajnega plačilnega roka, mora plačati od tega dne pa do dne plačila 6% letne zamudne obresti in proti njemu se uvede izvršilno postopanje, ki je v zvezi s sledečimi stroški:

- a) za pisмени opomin ena para od vsakega dinarja dolga, najmanj pa 10 Din;
- b) za ružen 2 pari od vsakega dinarja dolga, najmanj pa 10 Din in taksa po t. p. 79. taksnega zakona v znesku 5 Din;
- c) za dražbo taksa po t. p. 81. taksnega zakona.

Šolstvo v novomeškem srezu

V srezu je 45 šol s 136 razredi in 15 vzorednicami; učnih moči je 146

Izza prevrata se je šolstvo v novomeškem srezu zelo dvignilo in razširilo ter je letos ob sklepu pravega poletja štelo 45 šol. Od teh je 11 enozrednic, istotoliko dvo-zrednic, 7 tri-, 5 štiri-, 7 pet- in 4 šestzrednice. Vštete so tudi zasebna dekliška petzredna osnovna šola v Smihelu ter tri manjšinske šole, kjer imajo nemški in državni učni jezik. So to trirazrednica v Črmošnjicah ter enozrednica v Poljanah in na Dolenji Topli rebri.

O manjšinskem šolstvu o priliki še spregovorimo, že tu bi izrazili mnenje, da bi bilo na naših nemških manjšinskih šolah najboljše in najumestnejše, če se ti razredi ukinejo. Razlog je kaj enostaven. Tako zvani »nemški« otroci v kočevarskih vaseh so v resnici vzgojeni le v kočevskem narečju ter ob vstopu v šolo nemščine ne obvladajo prav nič bolje od slovensčine. Ena kot druga jim dela iste početne težkobe. V državnem oziru je torej, da se učni načrt za manjšinske šole z ozirom na podatke v jeziku predgugači ter se vsi taki razredi pretvori v slovenske.

Vseh razredov v srezu je 136 ter 15 vzorednic. Novo mesto šteje še dva razreda otroškega vrta. Po teh šolah deluje 48 učiteljev in 97 učiteljic, skupno 146 učnih moči. Med temi sta dva kontraktualca, en dnevničar ter dve dnevničarki - učiteljici. Za šole zidanih poslopij je v srezu 39, dočim imajo na štirih krajih (Dolž, Gaberje, Selo pri Hinjah in Štale) šole v kmečkih hišah, v vasi Globodol pa v gasilskem domu. Tako je 44 šol pod streho. V zdravstvenem oziru je 19 poslopij prav dobrih, 10 dobrih, 8 slabih in 7 neprimernih.

V imenovanih poslopijih je 116 učilnic. Manjka jih 35, v istih sobah se namreč vrši popoldanski pouk, ker dopoldne za razrede ni prostora. Učiteljske knjižnice imajo 12.201 knjigo, med temi vezanih 8825, nevezanih 3376. Šolske knjižnice štejejo 7697 knjig, med njimi le 1093 nevezanih. Pod upravo učiteljskega delujo v srezu še štiri privatne (ljudske) knjižnice s 531 vezanimi in 350 nevezanimi knjigami. Te knjižnice so v Čr-

mošnjicah, na Dvoru, v Dolenjskih toplicah in v Zagradcu. Učiteljstvo pa se javno udeležuje na gospodarskem, nacionalnem in karitativnem polju. In to od prvega do poslednjega v srezu.

Število učencev se je od preteklega leta povečalo za 274 dečkov in 259 deklic, odnosno se zmanjšalo za 55 dečkov in 35 deklic.

Novomeški arez je kaj valovit po svoji navpični izobrazbi tal in tako se vrste šole med nižjo ob Krki in visokim pragozdom v Rogu. Najnižje leži šola v Valtji vasi pri Straži, 126 m nad morjem. Šola v kočevski vasi Štale pa ima 775 m nadmorske višine. Tudi oddaljenost od šole pomeni za napredek mnogo, premnogo. V srezu sta šoli na Mirni in v Št. Lovrencu, ki sta komaj 300 m od železniške postaje, šola v auhokrajinski vasi Sela - Hinje pa je oddaljena od najbližje železniške postaje 28 km. V žužemberško šolo imajo najbolj oddaljeni otroci polnih 9 km daleč.

Do pol kilometra do šole ima v srezu 1970 učencev, do 1 km 1308 učencev, od 2—5 km 4649 učencev. Po železnici prihajajo v šolo le štiri.

Na šolah delujejo organizacije Pomladke Rdečega križa, Mladih unovkov in v zadnjem času še Pomladek Jadranske straže, ki zavzema vedno večji obseg. Uvečena je po šolah tudi organizacija štednje.

V zdravstvenem oziru je še omeniti polikliniko na novomeški osnovni šoli.

Šolstvo v srezu se pod večšim in strokovnim vodstvom sreskega šolskega referenta g. Frana Zagorca razvija čim najugodnejše in najboljše. Prilike so pač take, da se mnogi kvantni vplivi na šolo ne dajo preprečiti. Neprimerni prostori v privatnih hišah, pomanjkanje učnih sob, oddaljenost in previško število otrok, boleznj, malobrižnost staršev do šole, dolenjski cvček, kočevsko narečje ter nadomeščanje manjkajočih in obolelih učnih moči, to so rane, ki mučijo vsakega prijatelja šole in unestvenega napredka našega ljudstva. Čim vsaj po večini to izgine, bomo mirne duše lahko napisali: Šolstvo v novomeškem srezu je vsestransko na odlični stopnji.

Učiteljstvu gre vse priznanje. Vestno se udeležuje v šoli in izven nje ter s pogodnimi roditeljskimi sestanki, poljudnimi predavanji, nastopi in igrami vzdržuje in krepi prepotrebno vez med šolo in domom.

Prva letošnja vroča nedelja

Včeraj smo se pa kopali — Lepo solčno vreme je zvalo Ljubljance v vsa mogoča kopališča

Ljubljana, 10. julija. Letos je velik dogodek, če mine dan brez dežja, še večji pa, če sije ves dan sonce, zlasti še v nedeljo. Takšni dogodki zaslužijo pri nas, da jih zapiše kronist z zlatimi črkami v svojo beležnico. In večerajšnja nedelja je bila še posebno znamenita, ker so se začele za Ljubljano velike počitnice. Vse je odmirilo na razne »rivije-rez«, vse, kar »leže ino gre«, je zapustilo Ljubljano.

Vsi zletniški vlaki so vozili zjutraj iz Ljubljane polni, pa tudi avtobusni podjetniki so zadovoljni z večerajšnim vročim dnem. Ljudje pač niso mogli več zdržati v mestu, čim se je pošteno zjasnilo. Nekateri so sicer vzeli s seboj neizogibno potrebne denarce, celo turisti, obloženi s težkimi nahrbtniki, vendar ni nihče resno mislil na dež. Dame so odhajale na naša kopališča, na Ljubljanko, Savo in »Ilirijo« z odprtimi solničniki, da bi jim ne škodovalo vroče sonce, v kopališčih so se pa seveda parile in pražile dolge ure na solncu. Popoldne je Ljubljana izumrla še bolj, zato so pa tem bolj oživila vsa kopališča in vsi skriti kotički, kjer lahko človek brez skrbi odkrije svoje grešno telo milemu solncu. Ob Ljubljanci na »Spic« so ležali kopalki tako na tsemnem kakor slanki. Letos je izredno huda gnoča na vseh kopališčih na prostem, kakor da so prišla umetna kopališča iz mode, odkar morajo ljudje varčevati tudi pri kopeli in vodi. Vendar so pa bila polna tudi kopališča, kjer je treba plačati vstopnino.

Včeraj so otvorili mestno kopališče na Ljubljanci. Letos smo tako srečni, da smo začeli otvarjati kopališča šele sredi julija. Zato pa hočemo popraviti vse sedaj, kar smo zamudili. Včeraj nekateri niso mogli ves dan iz vode, s takšno vneto so se kopali. Zopet drugi so se tako pražili na solncu, da so si zvečer mazali opekline z vsemi mogočimi žvabami in danes si že lupijo kožo. Solničarice seveda ni dobil nihče, kar bi bil letos največji čudež.

Izredno živahno je bilo tudi povsed drugod ob vodi. Zlasti mnogo je bilo kopalcev vzdolž Malega grabna. Tam so se na nekaterih krajih kopali ljudje vzajemno s konji. Kmetje odvažajo sedaj iz Mestnega loga seno ter radi privoščijo tudi konjem malo hladila. V reguliranem delu Grada-

ščice je prapovedano kopanje, vendar pa so ljudje povsod silili v vodo, tudi tik ob hišah.

Zvečer je Ljubljana zopet počasi oživela. Ljudje so se hladili na ulicah, ker ni bilo prireditve. Prijeto je pa bilo v dolenjskem delu mesta, kjer je mlado sokolsko društvo priredilo po lepi svečanosti, razvilu prapora, veselico. Tako so bili ljudje lahko z večerajšnim dnem povsem zadovoljni, čeprav se je začela zloglasna sezona kislih komaric.

Iz policijske kronike

Ljubljana, 10. julija. 42 let stara delavčeva žena Marija C. z Viča je zelo vdana pijači. Včeraj je spet preveč pogledala v kozarek in je kar na lepem izgubila veselje do življenja. Ob 18.30 se je obesila v viskem logu ob Cesti dve cesarjev na drevo. Obesila se je na ruto, ki jo je imela na glavi. Našel jo je posestnik Franc Babnik iz Bizovika, ko je bila že nezavestna. Odvezal jo je in jo z umetnim dihanjem obudil k življenju, ženska pa ni mirovala. Pol ure pozneje, ko je tam patroliral stražnik Andrej Vodopivec, jo je zopet našel obesoeno. Klečala je na tleh, ruto pa si je zdrgnila okoli vratu in privezala na drevo. Stražnik jo je odvezal. Morala se je pravkar obesiti, ker je bila še pri zavesti. Vinjeno ženo je stražnik izročil njenemu možu.

Davi ob 7. je bila poklicana policijska komisija v vilo dr. Pavlina v Levstikovi ulici 29. Tja sta takoj prispela policijski zdravnik dr. Avramovič in dežurni uradnik Kette. V sobi za služkinjo sta našla mrtvo kuharico Karolino Rota, rojeno l. 1911. v Planinski vasi, srez Šmarje pri Jelšah. Zvečer, ko je legla v posteljo, je zamazala vse razpoke pri vratih in na oknu, na sredo sobe pa postavila žaro z ognjem. Strupeni plin, ki se je razvijal, je zastrupil samomotiko in sta jo policijska uradnika našla že mrtvo. Dr. Avramovič je takoj odredil prevoz v mrtvašnico. Vzrok samomora ni znan.

Pristopajte k Vodnikovi družbi

OTOLARINGOLOG

DR. ŠVAJGER DRAGO

ZOPET REDNO ORDINIRA

Sportni pregled

Ljubljana, 10. julija. V Ljubljani je vladalo večeraj sportno mevelo. Nogometnih tekem ni bilo nikakršnih, tem bolj pester spored pa bo v zadnji polovici meseca. Na vidiku je več nočnih tekem, tako srečanje med Ilirijo in Primorjem, gostovanje poljskega prvaka Czacowijke, pogajanje se vrše tudi z novo-pečenim prvakom Švice FC Servette, dočim bo najbrž gostovanje egiptovskega prvaka, čigar moštvo sestavljajo po večini člani in Arabci, zaradi previsokih zahtev odpadlo.

V Zagrebu se je vršil prvi del lahkolokalskega državnega prvenstva za poedinca, ki so se ga udeležili tudi nekateri naši klubi. V desetoboju je nastopil Ilirijan Neli Zupančič, ki je letos v odlični formi in je bil s svojimi rezultati najresnejši kandidat za naslov državnega prvaka. Njegov najvernejši konkurent je Levin Kallay (Marathon, Zagreb). V prvih petih disciplinah je Neli dosegel 3297 točk, njegov konkurent pa je 3070. Zupančič je v štirih disciplinah dosegel prvo mesto, čeprav je že letos postavil mnogo boljše rezultate. Na 100 m je dosegel 11,7, v metu krogla 12,17 m, v metu na 400 m 53,6, v skoku v višino 160 cm — isto kot Kallay. Skok v daljavo je bil pri obeh slab.

Glede maratonskega teka, kjer je startal Ilirijan Šporn, nismo mogli dobiti nikakega poročila. Vemo le, da so teki večeraj ob 15., v času največje vročine, in ni prav nič posebnega, če nikdo od startujočih ni prispel na cilj. Glede ostalih disciplin bi bilo omeniti dva nova državna rekorda dr. Nenantiča v krogi obojeročno 25,72 m in v diski obojeročno 77,90 m. Pri skoku v daljavo z mesta je zmagal Mariborčan Smerdel z 2,91 m.

Plavalci Ilirije so v soboto nastopili v nočni plavalni tekmi na Sušaku proti Viktoriji. Ilirija je zmagala v večini plavalnih točk, izgubila pa je v waterpolo tekmo, ki se je odigrala pod okoliščinami, ki mečejo izredno slabo luč na prireditelja. Domače moštvo je igralo tako surovo, da so Ilirijani že nameravali odstopiti in je bil njihov igrač Jamnik tako močno ranjen, da je ležal več ur brez zavesti. Ilirijan Fritsch je zmagal na 100 m prosto v času 1:03,2, kar je enako jugoslovenskemu rekordur. V štafeti 5x50 m prosto je prav tako z velikim premočjem zmagala Ilirija in je njen čas 2:23,6 za 2 sekundi boljši od državnega rekorderja.

Kolesarske dirke 'Triglava'

Včeraj je kolesarsko društvo »Triglava« v Zadobrovi-Snebrjah priredilo cestno dirko na progi Zadobrova-Kamnik in nazaj. Udeležilo se je je precejšnje število dirkačev juniorske in prvorazredne kategorije, ki so v živahnem razpoloženju startali v skupinah na vsakih deset minut ter odbrzeli v žgočem solncu po prašni cesti. Ni pa prva skupina prevzila še dveh kilometrov poti, ko je bila kakih 5 m pred najsvkim mostom (na ovinku) opozorjena, saj se drži bolj ob desni strani. Na tem mestu je namreč zlobna in brezvestna roka nekega kolesarja (gotovo nagovorjenega po kakem »prvorazrednem« dirkaču) nasula pet minut pred prihodom dirkačev skoraj pol kilograma čevljarških žebčev. ki naj bi kolesarjem povzročili defekte in tako omogočili naročilu te zlobnosti »boljši« uspeh v dirki. Seveda se je ta nesramnost izjalovila, kajti žebčji so bili po minute pred prihodom skupine opaženi in odstranjeni. Kolesarji so pot nadaljevali in se med seboj kosali, kakor je kdo mogel in znal. Vsak po en defekt sta utrpela Močnik in Svetič ter sta morala zato izstopiti iz borbe. Naslednja smola se je pripetila na obratu Juntorjev v Kamniku zaradi preneglega ustavljanja, pri čemer se je močno poškodoval Dežman. Na cilj, ki je bil v Zadobrovi in ne prav lepi in za to pripravni cesti, je v glavni skupini zmagal za kolesno dolžino O. Zerjal pred Brajnikom, ki mu je takoj sledil Gartner in še drugi. Tudi juniorji so privozili v lepem tempu.

Belezmea

Molekular.

Danes: Ponedeljek, 10. julija katoliština; Amalija, Stojan, pravoslavni 27. junija.

Današnje prireditve.

Člno Matica: Prod maturo.

Kino šiška: Jonay krade Evropo.

Dežurne lekarne.

Danes: Dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6 in Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9.

V šol. — Janezek, tvoja domača naloga je to pot prav dobra. Toda kako to, da je naloga tvojega soseda do besede enaka tvoji? Kaj moram iz tega sklepati? — Da je tudi njegova naloga prav dobra.

Dnevne vesti

Huda avtomobilska nesreča. V soboto popoldne se je na cesti med Zagrebom in Sušakom, nedaleč od Vrbovskega v bližini kilometrskega kamna 108, pripetila huda avtomobilska nesreča, katere žrtev so postali zagrebški posestnik Emil Bačoka, njegova soproga in portugalski generalni konzul ter inženir Ehrmann. Vozili so se iz Zagreba v Crikvenico, kjer so se večer vršile avtomobilske tekme. Avtomobil, ki ga je sofaral Bačoka, je na omenjenem mestu iz doledel se nepojasnjenih razlogov zavozil v kup kamenja, zaradi česar je Bačoka izgnal vodstvo nad njim. Zaradi hudega sunka je Bačoka izletel iz avtomobila, ki se je že v naslednjem trenutku prevrnil. Vsi trije potniki so bili hudo ranjeni. Emil Bačoka si je zlomil obe nogi in doblj tudi notranje poškodbe, še hujske pa je bil poškodovan konzul Ehrmann, ki je znan kot podpredsednik zagrebškega avtomobilnega kluba. Gospa Bačoka, ki je prav tako doblila hude poškodbe, je obležala kakor mrtva na nezavestnem ob robu ceste. Pri nesreči se je avtomobil precej razbil. Ranjence so našli kmotje iz sosesčine, ki so jih prenesli do bližnje železniške postaje, odkoder so jih zvečer prepeljali z vlakom v Zagreb. Vsi trije so bili že ponoči operirani. Njihovo stanje je smrtno nevarno. Najbolj je poškodovan konzul Ehrmann. K sreči nima nobeden izmed po-nesrečencev razbite lobanje.

Ukradena blagajna v gnojišču. Med zagrebškimi prebivalstvom je izval veliko senzacijo drzen vlom, ki je bil izvršen v noči na soboto v stanovanju hišne posestnice Stefičič Nad lipo št. 12. Lopovi so prekopali zid, da so prišli v hišo. Čim so prišli v stanovanje Stefičičeve, so ogledali blagajno, ki je stala na lesenem podstavku, in jo odnesli skozi kupačo. Vlom so opazili šele v soboto okoli popoldneva in je bilo takoj uveljavljeno policijsko zasledovanje. Koliko je bilo škoda, niso mogli ugotoviti, ker hišna lastnica Stefičičeva ni bila v Zagrebu in je bila šele brzojavno obveščena o dogodku. Ko se je večer vrnila v Zagreb, je izpovedala, da je bilo v blagajni obveznic do 80.000 Din, zlatnine v vrednosti 10.000 dinarjev in gotovine 2500 Din. Pomnevali so, da so vlom izvršili lopovi, ki so dobro poznali hišne razmere. Ko so večer jutraj policijski organi ponovno preiskali vso okolico hiše, so ugotovili, da ni nobenih sledov, ki bi kazali, da je bila blagajna odmešana izven dvorišča, čeprav je bila v času dogodka zemlja zaradi dežja vlažna, zaradi česar bi se morali sledovi poznati. Zato se jim je nenotno pojavila misel, da je blagajna skrita nekje v bližini. Pozornost je zbudilo gnojišče na dvorišču in policijski podnadornik Ban ga je prišel z vilami odkopavati. Njegovo iskanje je imelo uspeh, ker so v resnici našli blagajno zakopano v gnoju. Blagajna se ni bila odprta, zaradi česar sklepajo, da lopovi niso imeli primernega vkomilnega orodja, niti prilike, da bi izvršili svoje podjetje do konca. Zato so blagajno zakopali v gnojišču, da bi prišli ponjo, ko bi postali zrak čiš.

Pobegli kazneni. Iz kaznilnice v Požarevcu so pobegnili štirje kazneni, med njimi najnevarnejši Josip Širman, ki je bil obsojen zaradi umora. Pred meseci je pri delu na polju ubil s sekuro stražnika Dabiča, ki ga je spremljal, oblekel njegov suknjič in čepico, odvezl mu puško in pobegnil, vendar pa so ga po treh dneh že prišli. Ko je sedel ponovno v ječi, je neprestano mislil na beg. Ko so se večer jetniki izprehajali po dvorišču, je bil s tremi drugimi kazneni v celici za botnike. Po povratku kazencev s spreobdaja je začel iz nje klic na pomoč. Takoj je tja odhitel eden izmed stražnikov, čim pa je stopil v celico, so ga neznanči naskočili in razorožili. Isto se je pripetilo še dvema stražnikom, nakar so pobegnili vsi štirje jetnik. Iz kaznilnice skozi stanska vrata. Širman se je oblekel v uniformo stražnika in pred seboj gmal ostale jetnike. Čim so opazili njihov beg, je bila takoj alarmirana policija, vendar pa beguncem še niso prišli na sled.

Prva žrtev Save. Lepa nedelja je zvalila h kopanju ljudi povsod, kjer je bilo kotiček prilike. V sveskem kopalnišču pri Zagrebu je večerjajša nedelja zahtevala prvo letošnjo žrtev. Utopil je pri kopanju delavec Vuk Dragović, ki se je vdajal od kopalnišča in ga je brzokone v mrzli vodi prijel krč. Njegovega trupla še niso našli.

Železniški upokojenec, članom železniške bolniške blagajne v vednost. Glede železniške bolniške blagajne je najmoj potrebno, da se vsak član nemudoma oglasi pri svoji najbližji železniški postaji, kjer bo zvedel nadaljnje podrobnosti. Dobro je, da vzame vsak seboj člansko izkaznico. Društvo železniških upokojencev v Ljubljani.

Rdeči križ v Dobovi priredi v nedeljo 16. t. m. ob 9. zvečer pred vrati župne cerkve v Dobovi na prostem predstavo »Slehermika«. Z lepimi kulturnimi prireditvami si hoče društvo zasurati roden dohodek, da more vršiti svoje poslanstvo.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo nestalno vreme. Večera je deževalo samo v Zagrebu, Beogradu in Sarajevu, drugod je bilo jasno. Najvišja temperatura je znašala večeraj v Ljubljani 29, v Mariboru in Zagrebu 28, v Beogradu 26, iz drugih krajev ni poročil. Davi je kazal barometer v Ljubljani 764,1, temperatura je znašala 18,6.

Velenju raspisuje do 20. julija t. l. dobavo 2.800 kg la svinjske masti, 3500 kg riža, 600 kg sirove kave, 1200 kg terpeninovega mila za pranje, 2000 kg bučnega olja. Natlačnejši podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesantom na vpogled.

Trdovratno zapoko, katar debelega črevesa, napetosti želodčne motnje, zastajanja krvi, nedelavnost jeter, zlato žilo, bolečine v kolkih, odpravimo z uporabo naravne »Franz Josefovke grenčice, če jo izpijemo zjutraj in zvečer malo čašico. Zdravnike strokovne veličine izpičujejo, da učinkuje »Franz Josefovka« grenčica celo pri zdražljivem črevesu brez bolečin. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Doma naj ostane naš denar! Teža gesla se držite pri nakupu mila. »Hubertus« mila je domač izdelek. Vsak trgovec je z njim dobro založen. Samo zahtevajte ga.

Iz Ljubljane

—Lj Okraščite okna in balkone s cveticami! Že večkrat smo pozivali občinstvo, naj otepa Ljubljano s cveticami, sedaj pa gre za res, zakaj jutri in naslednje dni bo švigal po vseh ljubljanskih ulicah in cestah mestni avtomobil s komisijsko, ki bo določala najlepše okrašena okna in balkone. S pomočjo mestne občine je namreč podružnica Sadržarske in vrtnarskega društva, ki ima poseben odsek za okraševanje ljubljane s cveticami, pripravila za prve nagrade več dragocnih umetniških diplom, ki jih dobe one prijateljice cvetic, ki so znake svoje cvetje vsopoliti najlepše in z njimi najokusnejše okraščite okna in balkone.

—Lj Na Pogačarjevem trgu so lani prizadali priljubljeni šifotjske palače v trgovski lokal, ki je že dalje časa odprt. Prizidavo so tedaj zagovarjali zlasti iz arhitektonskih razlogov, češ, da je boljše, če so tam izložbe, kakor pa, če stoji ob postopju stonpice. Res je boljše, a lepše bi še bilo, če bi zunanost končno že ometali in pobarvali. Sedaj je zid med izložbami še vedno surov, neometan, kar nedvomno ni v okras palači in njeni okolici.

—Lj Zlorabljanje dobročnosti. Glede na članek, ki je izšel v »Slov. Narod« 7. julija pod naslovom »Beden, bolan človek na cesti, sporoča socialopolitični urad mestnega načelnstva naslednje: Berač, ki se omenja v tem članku, je sin železniškega uslužbenca, pri katerem ima vso oskrbo, od socialno-političnega urada pa dobi stalno mesečno podporo, kakor tudi mesečno podporo, tako da lahko izhaja brez skrbi. Od časa do časa dobi tudi oblačila kakor čevlje, obleko in drugo. Nameravali so ga tudi šestkrat oddati v mestno zavetišče za omežene v Japljevi ulici, kjer bi imel popolno oskrbo kakor tudi zdravniško nadzorstvo, vendar pa je to vselej odločal, ker bi potem ne mogel nadalje beračiti. Socialno-politični urad je ukrenil vse potrebno, da bi ne mogel beračiti po mestu. Prav posebno je bila opozorjena policija v času sokolskih zletnih dni, naj strogo pazi nanj. Ker ta berač tudi pretirava in simulira svoje bolezen, naj bi ga policija v bodoče aretirala in omežila vsako beračenje in pohajkovanje po hišah, ker je že toliko preskrbljen, da mu ni potrebno iskati mihodarov po ulicah.

—Lj Angleško društvo v Ljubljani objavlja, da se bo do redni tedenski konverzacijski večeri vršili v poletnih mesecih vsako sredo ob 8. na vrtu kavarnе »Zvezda«, ob slabem vremenu v kavarni.

—Lj Sočanom naznanjamo, da bo določeni izlet na Visoko končno in neprikladno prihodnje nedeljo 16. t. m. Prav bi bilo, če bi se tega izleta udeležili Sočani polmoštveno. Več o tem prihodnjič.

—Lj Prometna nesreča. Davi se je primerrila upokojenemu postnemu poduradniku Ivanu Deklevi z Galjevega št. 83. Pravi nenavadna nezgoda. Dekleva je stal pri deski, kjer je napeljeno »Jutro« na vogalu Miklošičeve ceste, in čital oglašje. Nenadoma sta si privzela nasproti neki avto od druge strani pa motor. Motociklist se ni mogel avtomobilu drugače izogniti, kakor da je zapeljal na blednik in je pri tem podrl Deklevo. Prepeljati so ga morali v splošno bolnišnico. Njegove poškodbe niso nevarne.

Iz Celja

—c Združenje trgovcev v Celju opozarja vse svoje člane na odločbo državne-ga sveta glede tolmačenja čl. 99a zakona o državnem računovodstvu. Po tej odločbi se po predpisanim obdavnem roku, ako se na prošnjo dobavitelja ni podaljšal, ne sme sprejeti pozneje dobavljeni material, temveč se mora pogodba v smislu čl. 98 zakona o državnem računovodstvu razveljaviti. Prošnja za podaljšanje dobavnega roka, ki mora biti po tarifni postavki 23a zakona o taksah kolkovana s kolekom za 100 Din, mora biti vložena vsaj 10 dni pred potekom dobavnega roka.

—c Gladišče na prostem. Celjski studio je uprizoril v soboto 8. t. m. in nedeljo 9. t. m. zvečer v mestnem parku Shakespeareovo bajno komedijo »Sen kresne noč«. Ti dve prvi predstavi na prostem v Celju sta bili sijajno obiskani. Igralci in igralke pod vodstvom režiserja G. Milana Košiča so podali svoje vloge zelo zadovoljivo. Izvrstni so bili zlasti gg. Košič in Skaberne ter gg. Vlasta Sernečeva in Svetkova. Igralci so ustvarili pravo umetnino. Brezhibna iluminacija je zelo povečala učinek. Orkester pod vodstvom g. Karla Sancina, ravnatelja Glasbene Maticе v Celju, je izvajal glasbo Mendelssohna-Bartholdyja eksaktno in s fineco. Celjski studio se je krepko afirmiral in pokazal lepe uspehe smotrnega dela idealnih ljubiteljev gledališke umetnosti.

—c Darilo olomuške občine mestu Celju. Mestna občina olomuška je poklonila mestni občini celjski lepo sliko L. 1926. v Olomoucu zgrajenega mavzoleja v svetovni vojni umrlih jugoslovenskih vojakov. Sli-

ko je prinesel v Celje pevski zbor »Sest-najstka« iz Olomouca, ki je v četrtak zvečer koncertiral z velikim uspehom v Celjskem domu.

—c Novo vojaško vežbališče. Mestna občina bo vzela v zakup Rakuschevo zemljišče na severni strani Dečkove ceste pri bivših vojaških konjušnicah in ga dala vojaštvu na razpolago za vežbališče. Doslej je bilo vojaško vežbališče na Glaziji.

—c Občinska trošarina na vino, moft in žganje se bo v mestu Celju od 1. avgusta dalje pobirala tudi od vsake količine, ki bo porabljena v sasebne svrhe. Slučen sklep je uveljavljen tudi v okoliški občini.

—c Nov kamnolom v Pečovniku bo v kratkem otvorila mestna občina. Kamnolom je nad ribogojnico. Kamenje je zelo dobre kakovosti in ga bodo porabljali za posipanje cest. Občina bo v bližini otvorila še dva provizorična kamnoloma.

—c Nogometna senzacija v Celju. 14. t. m. ob 18.30 se bo pričela na Glaziji vesela pokalna nogometna tekma med klubi SK Celja in SK Olimpa. Za tekmo so določena povsem nova pravila. Sodil bo g. A. Kopinsek, ki bo pokazal izredne zmožnosti. Pa tudi igralci bodo nudili nogomet, kakor ga Celje še ni videlo. Za zmagovalce je določen ikovnat pokal. Med tekmo, ki jo občinstvo pričakuje z izrednim zanimanjem, bosta igrala celjska železničarska godba in gabski orkester.

Iz Trbovelj

Za trpeče rudarje. Restavater in trgovec G. Slamič v Ljubljani je nakazal tukajšnjemu Sokolu 200 kg prekaženega svinjskega mesa za uboge v pomanjkanju živčne rudarje in njihove družine. Plemenitemu darovalcu izrekamo v imenu trepih rudarjev in njihovih družin najlepšo zahvalo. Pri razdelitvi mesa se bo postopalo strogo pravično, upoštevajoč edinole najrevnejšo in najpotrebnejšo delavstvo.

Prva razdelitev moke. Kakor smo že poročali, je županstvo kot prvo nujno pomoč nakazalo okrog 6000 kg bele moke, ki bo razdeljena v sredo najbednejšim rudarjem in stari glaziji. Zupanstvo je naročilo za nadaljnjo pomoč še 2 vagona moke, ki bo razdeljena rudarjem, čim dospel in bodo sestavljeni po obratih potrebni sezamni upravičenci.

Tukajšnji »Rod črnega diamanta« — član Jugoslovenske gozdovniške lige je v petek odinil na letovanje. Vodstvo gozdovnikov je izbralo okrog 20 revnih in bolehnih otrok, ki so nujno potrebni okrepitve zdravia v svežem planinskem zraku in solnčni naravi. Rod bo tudi letos tabobil na ugodnem terenu ob Savi pri Radovljici. Kolonijo odnosno tabor vodi glavni rodu »črnega diamanta« g. Danilo Kostanjek in njegova soproga. Trboveljskim gozdovnikom so se letos pridružili tudi brežiški in ljubljanski gozdovniki, tako da bo tabor rodu »črnega diamanta« letos precej ojačen in za to tudi bolj živahen. — Želim malim tabornikom prijetno bivanje v prelepi solnčni Gorenjski.

Komisija kr. banke uprave v rudarskih revirjih. Danes je pričela poslovati komisija kr. banke uprave, ki bo pregledala in proučila težke socialne razmere med delavstvom v rudarskih revirjih. Danes je proučevala razmere v Zagorju, nato pa bo nadaljevala svoje delo v Trbovljah in ostalih revirjih Trboveljske premogokopne družbe. Komisija ima na razpolago ves material, ki so ga morale občine po nalogu banke uprave zbrati, tako da je popolnoma poučena o težkem stanju prebivalstva, zlasti delavstva v rudnikih TPD. Tudi to dokazuje, da so vlada in ostali merodajni činitelji odločeni poskrbeti za omiljenje sedanje strašne bede v revirjih.

Iz Črnomlja

— Proslava jubileja našega Sokola, o katerem smo že v soboto obširneje poročali, je prav lepo uspeła. Udeležilo se je tudi več bratskih društev, da tako našemu domačemu dajo polno priznanje za njegovo pohvalno in lepo dosežanje delo, kakor tudi vzpodbudo za bodoče. Javni nastop je prav lepo uspeł, enako uspeła pa je tudi narodna veselica po prireditvi na prostem. Tudi mi čestitamo našim marljivim belokranjskim Sokolom k njihovem pomembnemu jubileju in jim želimo še mnogo plodnosnega dela.

— Izletniški vlak v nedeljo ni vozil, pa je tak postopek res čuden, ko vemo, da se je preje že zgodilo, da je polprazen vozil tudi ob deževnih nedeljah Ravno večeraj je bil zaradi proslave jubileja našega Sokola prav potreben, ker bi gotovo prišlo mnogo naših bratov in prijateljev iz Ljubljane in drugih krajev, zaradi odpovedi vlaka na jim je bila udeležba onemogočena. Prosimo drugič več uvidenosti in uslužnosti.

— Za tabor emigrantskih društev, ki ga bo 6. avgusta priredilo naše domače emigrantsko društvo »Krne« za Metliko—Črnomelj, vlada že sedaj prav živahno zanimanje, ker bo nedvomno velik narodni praznik. Prišlo je že več prijav od drugih društev za udeležbo, pričakujemo pa tudi ševilne naše prijatelje in emigrante iz vseh naših krajev, ki naj bi vsi izrabili izredno ugodno priložnost tega dneva in poleg tabora samega obiskali tudi res lepo Belo Krajinjo. Program tabora bo izredno pester, pa bo tudi najbolj izbirčnega moral zadovoljiti, ker se naše društvo trudi res z vsemi silami, da priredi dostojen tabor in sprejem gostov.

— Vročina nas opominja, kako potrebno bi nam bilo javno kopalnišče. Potrebna bi bila javna akcija, da bi ga čim prej pričeli graditi, ker bo sicer konec sezone zopet pomenil izgubo enega leta. Izkušnje nas namreč uče, da so pozimi vse take poletne skrbi vedno pozabljene, obnavljajo pa jih samo takrat, kadar je potreba zaradi zonetne vročine že največja in najnujnejša. Za vlogel bi lahko služila Metlika s svojimi turško-prometnim društvom, ki je kljub nakrajšemu času svoje-ga obtožja doseglo že zelo lepe uspehe, zlasti zgradbo kopalnišča.

Ali si že obnovi članarino Vodničkove družbe za letos

6 milijonov ljudi uporabljajo dnevno Chlorodont. To dokazuje, kako dobra je ta zobna pasta. Samo opazujte ljudi, kako zelo se zamerjajo, nego, ko in spoznali hoste, kako prijetno Vas presenetijo sveža usta z bogovanimi zobmi. — Dobiva se povsod. Tuba Din. 8,-; velika tuba Din. 13,-.

Beli zobje - Chlorodont

Obsodba tistih, ki pripravljajo vojno

Emil Ludwigovo knjigo »Julij 14« bi moral prečitati vsak, kdor se navdušuje za vojno

Ljubljana, 10. julija. —c Evropa noče, da jo pahnejo v novo vojno, morajo vse države sprejeti zakone, da se vsakemu udeležencu ministru odvzame plinska maska; potem se bodo takoj razumeli... (Emil Ludwig, Julij 14., uvod.)

Pred delegati na konferencah, kjer razpravljajo o usodi sveta, o razorožitvenem vprašanju in o problemih, o katerih ne puste odločiti ljudstvo vseh narodov neposredno, bi morala ležati E. Ludwigova knjiga »Julij 14«, ki je izšla nedavno tudi v slovenskem prevodu (Pavel Debevec) z založbi »Prijatelj«. Knjiga je izšla v izvirniku v stoti izdaji (L. 1929); pozna jo ves svet kot dragocen dokument, ki dokazuje internacionalno, »kako je nahujskalo nekaj nesposobnih voditeljev s potvorjenimi dokumenti, z lažmi o nevarnosti in z domoljubnimi frazami petstomilijonsko množico v vojno, ki ni imela v sebi niti najmanjše nujnosti usode.« Dokazuje, da je vojno zakrivila vsa Evropa (njeni predstavniki), da vsa krivda izhaja iz kabineto-v, a da ljudstvo ni hotelo in ne želelo nikjer vojne, ne glede na narodno pripadnost. One pa, ki so odločali o usodi narodov, diplomate, štabe in vojne dobavitelje je gnal v vojno nizkoten egoizem; častihlepje in primogenost sta ukazovala razumu in si pridvojnega najvišji interes — interes človečanstva.

Bolj kot kdaj nam je potreba v teh časih, ko vojni duh zopet dviga svojo zver-sko, prazno glavo, ta knjiga. Potrebna, ker kljub splošnemu zlu, ki je prizadelo z vojno ves svet in ga takorekč vrglo iz tečajev, še vedno ni zavladal razum nad pestjo, še vedno ni človeštvo zavrglo uničujočega vojnega duha, temveč še mu vedno prepučša oblast. Knjiga »Julij 14« je nesporen dokument, kako nesmiselna, nečloveška ter sramotna je bila svetovna vojna — plaz, ki ga je sprožil okrog 30 »voditeljev«, državnikov, generalov itd., 30 nerazsodnih in brezvestnih ljudi — morilcev nad devet milijonov »sinov domovine, ki so prešli zanj kri«... Samo Suhomilnov je bil kaznovan izmed njih, vsi drugi so pa pobegnili ali so si rešili življenje iz prizanesljivosti svojih narodov. »Nobena izmed vseh, ki so vidno ali nevidno podpirali vojne napovedi, ne bo nikjer v nobenem seznamu mrtvih. Veliki knez Nikolaj in Izvolski, Berchtold, Betmann in cesar Viljem, Januškijevič in Molke žive ali so žive nemoteno... razen Molkeja so vsi preživeli vojno. Niti eden izmed premaganih ni stal pred državnim sodiščem...«

Knjiga nam v prvih poglavjih nazorno predči, kako se je začela plesti vojna brez osnove — samo zaradi kapric blaziranega, omejenega grofa Berchtolda, avstrijskega zunanjega ministra, ki se je hotel proslaviti z vojno in je smatral ugoden trenutek za njo po sarajevskem atentatu. Nič lažje-ga kot to, utemeljiti vojno... Začeti je tudi ni težko. Najprej se izmenja nekaj not kot zaradi lepšega. Zavezniske izjave, grupiranje držav po interesnih sferah, ultimati, mobilizacija — splošna, »delna iz tehničnih razlogov neizvedljiva; čim mobilizira ena država, takoj za njo nasprotna v največji tajnosti in naglici. Druga drugo hoče prehiteti. Posredovalnih predlogov nihče ne upošteva, »ker se z njimi skuša samo zadrževati mobilizacija, da bi nas prehitela nasprotna država.« In ko diplomati že zavozijo tako daleč, da pride do mobilizacij, prevzamejo vodstvo nestrpni, bojeviti generali. Ves aparat je v pokretu in ga »ni mogoče več ustaviti. Vojna je neizogibno zlo.

V nevarnosti je domovina na tej in na oni strani, treba je zavarovati meje, treba je podgati ljudstvo s domoljubnimi frazami, grožnjami, sugerirati mu sovraštvo in bojevitost ter ga poslati v klavnico. Tisti redki diplomati, ki so za mir, morajo obmolkniti, ko »višji interes« diktrirajo vojno. Predstavniki ljudstva, ki ne puste varati ljudi, ki se zavzemajo za mir in bratstvo med narodi, so »nevarni«, ogrožajo javni red. Zato jim je treba zamašiti usta. Zborovanja na prostem so prepovedana. Tisk samo bega ljudi. Vlade izdajajo barvne knjige, v katerih varajo ljudi s ponarejenimi dokumenti. Jaures, ljudski tribun, je najbrž zaustavil svetovni požar, ker se je bil v imenu francoskega delavstva pogajal z nemškimi. In ko so bili takšni možje najbolj potrebni, ga je ustrelil fanatičen, nerazsoden nacionalist.

V Nemčiji je odločal po ustavi o vojni in miru cesar. Cesar po milosti božiji! Kar stori, je vse po božji volji, ljudska volja ga ne briga. Smrt Ferdinanda ga je prizadela, ker je bil njegov prijatelj in psihopatična narava je s silila k nespremljenim ukrepom. Zadaž so neprestano rožljali z orož-

jem generali, ki so se po tisku postavljali, da ima Nemčija najmočnejšo armado ter namigavali, da si cesar ne upa... On je pa bil nečimuren... V Rusiji je bil car orodje v rokah zunanjega ministrstva in generalnega štaba. Enak položaj je bil na Dunaju. Čim so poslali Avstriji »kazensko odpravo« nad Srbijo, je zaročljala s sabljo Rusija; Nemčija je reagirala. Belgija je ležala v važni strateški črti med Nemčijo in Francijo. Za Belgijo so se morali zavzeti Angliži, pa tudi Francija je »moral« mobilizirati. Poincaré je bil Lotarinčan, mislil je na L. 1870. Anglija se je »moral« odločiti, bila je jeziček na svetovni tehtnici; nekateri so mislili, da bo odločen nastop Anglije zabranil vojno. Toda Avstrija je bila slepa, Nemčija pa bojevita... Sploh pa je vojna »neizogibna«, ko je že odredena mobilizacija. Iz tehničnih razlogov! Ruski car je to verjel, druge gorostasnosti so pa morali verjeti ljudje. Vojna je izbruhnila... »

»Mojskove« delo — konstruirati takšno vojno. Ni čuda, da si je v začetku marsikateri mogočnik pripisoval, da se mora človeštvo zahvaliti njegovi državniški nadarjenosti, da je doživel veličastno vojno. A ko se je že začela vojna med Nemčijo in Rusijo je »preslavni« Berchtold še skušal paktirati z Rusijo. Berchtold je nagljal Berlin glede srbske preiskave, nagljal je cesarja, da so Sribi že začeli obstreljavati avstrijske čete, izsilil je vojno napoved Srbiji, nakar je odklanjal vse posredovalne predloge velesil, češ, da so jih dogodki (njegova vojna napoved) že prehiteli.

Knjiga trga odločno krinko s posebnjenega vojnega duha, z nesposobnih voditeljev narodov, nerazsodnih državnikov; biča avtoritete pesti ter omejenost, ki »moral« se zdaj vladati nad človeštvom, ki je bilo že tolikokrat preizkušeno; kaže na tiste podtalne sile, ki gibljejo zgodovino — neupravičene, ker ne usmerjajo narodov v bratsko skupnost, nego v uničevalno, barbarsko sovraštvo; obojsa neposredno vse, ki so povzročili svetovno vojno, posredno pa tudi vse one, ki pripravljajo zopet vojno — pogin človeštvu.

Tekma v kajakih

V nedeljo, dne 16. julija ob 14.30 se bo vršila velika vodna tekma na Savi med postajama Savo in Hrastnikom, na kateri sodelujejo naši najboljši kajakaši (zložnikarji). Tekma bo za državno prvenstvo, pa je sploh prva te vrste v naši državi. Tekmo sta razpisala Kajak kluba iz Zagreba in Ljubljane, nad to kajak regato je prevzel pokroviteljstvo ban dravske banovine g. dr. Marušič Drago in tako dal svoje visoko priznanje temu lepemu sportu, kakor tudi poudaril pomen sporta samega in tekmovanja na divjih vodah.

Začetek tekme na 18 km dolgi vojni progi bo točno ob 14.30 s startom poleg broda pri vasi Savi in ciljem pri brodu v Hrastniku. Colni bodo startali po vremenem redu izžrebranih števil v razmahu po pet minut. Tekmovanje se bo vršilo v dveh kategorijah, in sicer z enosedelniki in dvo-sedelniki. Pravico do udeležbe imajo vsi člani kajak klubov, veslaških in drugih sportnih društev, ki imajo prijavljeno svojo kajak sekcijo.

Vso progjo je treba voziti brez prtljage, brez krmlila in brez postanka, prvenstvo pa dobi oni, ki prevози progjo v najkrajšem času. Če se bo za posamezno kategorijo prijavil le en tekmovalec, dobi prvenstvo in nagrado, pri treh udeležencih iste kategorije bosta podeljeni dve nagradi, pri petih udeležencih pa tri. Vsi tekmovalci morajo voziti pod zastavo svojega kluba. Vsak tekmovalec vozi na svojo odgovornost.

Brzico pri Prusniku pod Zagorjem je treba voziti v začetku po desni strani reke s prehodom na levo stran, torej po glavni strugi. V primeru, da bi vozil tekmovalec vso brzico po desni strani po kanalu, se mu pribije k doseženemu času 7 minut. Brzico pri tunelu nad Hrastnikom pa je treba voziti po levi strani reke, po glavni strugi. V primeru, da bi vozil tekmovalec po desnem kanalu, se mu pribije k doseženemu času 3 minute.

Prijave je treba vlagati pisмено pri društvenem tajniku v trgovini Kolb-Prodajni, Ljubljana, Selenburgova alica 6. Prijavnine ni nobene.

Za občinstvo, ki bi si želelo ogledati to zanimivo sportno prireditev, je najugodnejše, da se odpelje ob 13.55 iz Ljubljane do Zagorja, ter nato pod gradom Prusnikom prisostuje tekmi v njenem najzanimivejšem delu. Povratek v Ljubljano je najugodnejši z večernim vlakom.

Pogumni mož.

Mož se ojnauči: »Zdaj pa niti besedice več!«
Zena: »Kaj si dejal? Komu vešja to?«
»Kar tašo sobi sem dejal, ga bi območje!«

BOLJŠE ČISTI
KOVINE, STEKLO in ZRCALA
Zahtevajte ga pri Vašem trgovcu!

Dobave. Komanda dravske divizijske oblasti, intendatura v Ljubljani raspisuje do 11. julija t. l. dobavo hudeke hrane in to: 3000 kg zdroba, 1500 kg leče, 20.000 kg svinjske masti ali 25.000 kg olja, 300 kg suhih sliv, 15.000 kg kislega zelja, 3000 kg sčidec, 7000 kg makaronov in 15.000 kg kisle repe. Pri isti komandi se vrši dne 18. julija t. l. licitacija glede dobave 30.000 komadov posteljnih desk. — Mašinsko odeljenje direktorije državnih železnic v Ljubljani sprejema do dne 15. julija t. l. ponudbe glede dobave 680 kg zakovic za kotile s polokroglo glavno in 590 kg navadnih žičnikov, trgovske kvantitete. — Direkcija državnega rudnika v

Dve siroti Roman

Govori! — je zakričal in zgrabil slugo za rame; — govori, povej mi vsa, kar veš... Vem, gospod vitez, da se gospod grof zelo zanima za kraj, kjer ste skrivali... Henrik? Da, to oboževanja vredno gospodično Henriko... Toda jaz zdaj ne bom povedal, kje je gnezdo ljubezni gospoda viteza. To prisegam svojemu gospodu. Roger se ni mogel več premagovati. To, kar je bil prav kar zvedel, ga je navdalo s pogumom, da je bil prvopravljen neustrašno stopiti pred svojega strica. Grofu de Linieresu je hotel odkrito priznati, da je trdno sklenil oženiti se s tisto, ki odtehta njena krepost vse plemiške naslove. Prisedel si mi, — je dejal Picardu, — da ne boš izdal tajne, ki si jo odkril, da ne boš nikomur povedal, kje je... Udobno gnezdece, ki skriva ljubeznega gospoda viteza... prisegam znova... Z mojo pomočjo... ga ne bo mogoče odkriti. Roger je zasluhlil past, ki bi utegnila tičati za mislijo starega sluge. — Kdo bi mogel... če ne ti? — je vprašal osorno. — Zalibog, gospod vitez... V svojo sramoto moram priznati, da so bili drugi spretnišji od mene. — Drugi, praviš?... Zgrabil je Picarda za vrat in ga začel mikastiti. — Kaj?... Kdo drugi? — je ponavljal. — Tisti, ki so mi pomagali... tisti, ki, — je jecljal Picard, — ki so posneli namestu mene smetano... in ki bi brez njih nikoli ne bil odkril skrivnega kotička gospoda viteza... Nikoli, nikoli! — Uslužbenci policijskega ravnatelja! — je vzkliknil Roger ves iz sebe... Moja tajna je znana tem ljudem... — Vsaj dvema izmed njih, — je odgovoril sluga, — Marestu in enemu njegovih podrejenih. Videč žalosten Picardov obraz se je vitez de Vaudrey pomiril. Vedel je, da bo grof de Linieres, mož železne volje, ponosen in nepopustljiv, ostal mož beseda, in da že dela na to, da zlomi njegov odpor. — Tu sva, — je dejal Picard in odprl vrata. In res se je bila kočija ustavila pred vrati palače policijskega ravnatelja. Toda namestu da bi šel naravnost skozi predsobe, vodeče k pisarni grofa de Linieresa, je odhitel vitez k zasebnim sobam svojega strica, Picardu je pa naročil, naj ga počaka v predsobi grofovega kabineta. Vitez je prosil Dianino komornico, naj obvesti grofico o njegovem prihodu. — Gospe grofice ni doma, — je odgovorila komornica. — Odsla je v cerkev sv. Sulpicija. — K deseti maši? — je vprašal Roger razočarano. Potem se je pa spomnil, da mu je Diana namignila, da se ne protivi več sestanku s Henriko. Vitez se je skrčilo srce. Takoj je pomislil, da utegne biti grofica tisti hip pri ubogem dekletu. Komornica je še vedno čakala. — Dobro, — je dejal Roger, — vrnem se h gospej grofici, ko se bom vračal od grofa.

V predsobi grofovega kabineta je našel Roger Picarda v živahnem pogovoru z enim izmed uslužbencev policijskega ravnatelja. Sluga je takoj stopil k svojemu gospodu. Obraz ubogega Picarda je bil zbežgan, ko je hotel povedati vitez, kaj je bil prav kar zvedel od Maresta. — Za kaj pa gre? — je vprašal Roger. — Prvo, kar se mi zdi, je, da si gospod grof zelo zelo želi govoriti z gospodom vitezom, — je odgovoril sluga. — Iz česa sklepaš to? — Iz pogovora, ki sem ga prav kar imel z gospodom Marestom. — Ah, kaj ti je povedal ta mož? — Povedal mi je, da je baš namestnik h gospodu vitezom. — On? Zakaj pa? — Gospod grof ga je poslal k nama. — Po kaj? — Da bi povabil gospoda viteza v palačo. In prepričan, da sem udan gospodu policijskemu ravnatelju, ne pa gospodu vitezom, mi je mojster Marest zaupno povedal, da je dal gospod grof pred odhodom glede gospoda viteza tajna, najstrožja povelja. Ukloni se, — je dejal baje, — ali pa gorje mu. — Mene zlomiti! Ne, nikoli! — je vzkliknil Roger. Toda Picard ga je obzirno opozoril, da je minila od desete maše že dobra ura. — No, pa počakam! — je zašepetal vitez. In v duhu je mislil, da se je Diana na povratku iz cerkve res odločila posetiti Henriko. Ura je odbila dve. Roger je planil iz predsobe. XVIII Vrnimo se k Henriki, ki smo jo zapustili v trenutku, ko se je skušala namahni vitez in mu dati vsaj malo upanja, da ga tudi ona ljubi. To čisto in nedolžno bitje je spoznalo, da gre dolžnost pred vsem, tudi pred ljubeznijo. Mislija je, da ne more sprejeti sreče za žrtev, ki si jo je nalagal Roger. In zadržujoč odpor svojega srca je šepetala: — Nikoli več ga ne bom videla! Spomnila se je na glas svoje vesti, ko je, misleč na Luizo, naenkrat opazila, da je zdaj pa zdaj nekdo drugi zavzemal v njenem srcu mesto, ki bi moralo pripadati samo slepi siroti. Sram je bilo, da je njena ljubezna do sestre tako slaba. In zašepetala je: — Ne... Nočem več biti težkega boba med ljubeznijo in dolžnostjo. V takem položaju Henriki ni preostajalo drugega nego preseliti se drugam, deloma da se izogne obrekovanju in zaničevanju, deloma pa, da bi je vitez ne mogel več najti. Sicer se pa mora z vso vnemo lotiti iskanja nesrečne Luize. Nemudoma zapusti to hišo. Cim se zmrachi, zapusti ta okraj. In hitro je začela pospravljati svoje stvari. Imela je tudi nekaj dragocenosti, ki so ji pa bile drage samo kot spomin na mater. In med temi dragimi spomini je vedno skrivala dvoje Luizinih pisem, zadnjih, ki ju je napisala sirota, predno je oslepela. Ti pismi je Henrika neshetokrat prebirala in namakala s solzami. Kar ji je šinila pri pogledu na Luizini pismi v glavo nova misel. Spomnila se je, da bi morala obvestiti Rogera o svojem sklepu in ga prositi od-

puščanja, da mu z nevhvaležnostjo plačuje vso njegovo dobroto. — Da, — je šepetala, — dolžna sem mu ta dokaz naklonjenosti, ki bo večno živela v mojem srcu... In začela je pisati vitezom ganljivo poslovilno pismo. Ko je končno podpisala ta izliv krvavečega srca, ga je hotela še zadnjokrat prečitati. Toda komaj je začela vsa oblokana čitati, je zadržela; nekdo je namreč v raho potrkal na vrata. Henrika se je vsa presenečena ozrla. Videč na pragu zelo lepo oblečeno damo, je v zadregi obstala. Neznanka je opazila njeno začudenje. — Gospodična Henrika? — je vprašala nežno, zroč na delavko. — To sem jaz, — je odgovorilo dekle. Grofica de Linieres — kajti bila je ona — je sedla in pokimala Henriki, naj sede kraj nje, rekoč: — Gospodična, ali mi dovolite, izpregovoriti z vami nekaj besed? — Seveda, gospa, — je odgovorila Henrika presenečena nad toliko uljudnostjo odlične dame. In primaknila je svoj stol h grofici. Neznankin glas ji je segal v srce... Zdelo se ji je, da sliši Luizin glas... Srce ji je začelo močno utripati. — Bili ste mi topla priporočeni, gospodična, — je dejala grofica čez nekaj časa z glasom, ki je izdajal nedolžno laž. Da, zares, zopet je nežen Luizin glas zvenel Henriki na uho...

Kaj in koliko jesti

Predpisi glede pametne prehrane temelje na kakovosti in ne na količini

Vprašani, kdaj in koliko jesti, sta tesno združeni, kajti če se dobro najemo zjutraj, nam to koristi, dočim bi ista jed v enaki količini zvečer škodovala vsemu organizmu. Vsakemu človeku je pač znano iz vsakdanjega življenja, da se s polnim želodcem slabo spi, s praznim pa slabo dela. Na obe vprašanji mora zdaj odgovoriti vsak na samostojni nogah stoječ poedinec po svojem poklicu. Jed spada v program, kakor delo in spanje. Brez spanja in brez jedi človek ne more delati. Delo je odvisno od jedi, zato bi morali delodajalci združevati delo z jelom, kakor je to običaj na kmetih. Ta socialni problem nam potrka na vrata prej ali slej. Dobro delo zahteva dobro jelo, ki pa seveda še ni zapopadeno v kosu pečenke in v vrčku piva. V starih časih je bilo zdravje privatna zadeva vsakega poedince. Zdaj je pa vsaka nalezljiva bolezen zadeva javno-pravnih činiteljev. Iz fragmentov asirske, babilonske in egiptiske kulture, shranjenih v angleškem muzeju, v pariškem Louvru in v berlinskih muzejih, se lahko prepričamo, da je bila glavna hrana kulturnih narodov starega veka sočivje in sadje. Dejstvo, da so meso največkrat žrtvovali bogovom, kaže na njegovo prazničnost, ki se pozna še zdaj na kmetih. Več luči prinaša v prehrano sveto pismo, poleg njega pa tudi židovski predpisi. Mojzes, ta Napoleon židovskega starega veka, je dobro poznal vse lastnosti, ki so si z njimi ohranili poedini narodi in plemena Male Azije, Egipta, Sirije, Asirije in Babilona svojo narodno in rasno samobitnost. Mojzes je združil svoja opazovanja in izkušnje v verske predpise, da bi z njimi ohranil svojemu malemu narodu tudi v težkih političnih razmerah samobitnost. Vzgoja in Sparti je šla že na inteligenco poedincev in ni operirala z grozo božjih zakonov. Vsi Spartanci so bili razumsko prepričani, da bodo samo s strogim načinom življenja ohranili svojo politično neodvisnost ne glede na navade azijskih narodov. Rimska republika je pokazala v prvih stoletjih svojega obstoja mnogo smisla za strogo življenje kmetov, toda po punskih vojnah, ko ji je bil obstoj narodov zagotovljen, so iskali smisel življenja v čuvstvih. Grška demokracija je bila predmet diskusije in kot taka je vplivala na rimsko kulturo. Toda umetnost pravilno živeti je ostala tajna nekolkih grških šol in poedincev. Krščansko geslo, da človek ne živi samo od kruha, ni dalo pod-

lage za kakšno dietetiko, čeprav je bilo tu zopet ugodno duševno stanje za začetek kolektivne prehrane. Mnoge sekste so skušale uvesti kolektivno prehrano na verski podlagi. Toda vojaštvo je bilo doslej edini nosilec skupne prehrane, pa naj je šlo že za vojsko v našem pomenu besede ali za cele narode kakor so bili Spartanci. Najboljše zasidran je ostal Mojzesov nauk, ker je nastal na križišču idej treh kultur. In samo antagonizem Mojzesovih in Jezusovih idej je preprečil, da se higienično dietetični Mojzesovi ukrepi po rimski organizaciji in krščanstvu niso prenesli na ves svet. Začetki krščanstva so bili vzvišeni nad skrbmi za grešno telo in splošna poznejša dopolnila o postih si je vsak človek prilagodil, kakor mu je pač kazalo. Zdaj je na svetu pač zelo malo ljudi, ki bi se kaj dali na post. Sicer so pa predpisi o postu na kmetih itak odveč, ker kmetje preveč mesa nikoli nimajo. Meščani se pa za post itak že davno več ne zmenijo. Zato mora nastopiti zdaj zdrava pamet, da daje človeku navodila glede življenja. Nadomestilo za verske predpise, ogled mesa po živinozdravniku, ne zadostuje. Stari vek in stari narodi so že vedeli, zakaj je treba skrbeti za pametno prehrano, ki naj pri nji odločuje zdrava pamet, ko so hoteli utrditi svojo raso ali narod. Vsi voditelji so prej ali pozneje spoznali, da ne zadostuje apelirati na pamet ljudi in zato so najvažnejše predpise navezali na verski čut. V tem pogledu nam Mojzesov nauk pričča, da temelje predpisi glede jedi na kakovosti in ne na količini.

Kaj bo z našo zemljo?

Ameriški astronom Charles Statton napoveduje zemlji povratek v ledeno dobo, ko bi zaradi strašnega mraza poginila vsa živa bitja od živali do najmanjših organizmov, tako da bi nikoli več ne moglo nastati na zemlji življenje, kakršno je zdaj. Drugi učenjaki pa zatrjujejo, da lahko žive živa bitja v takozvanem absolutnem mrazu, to se pravi 272 stopinj pod ničlo, samo da ne morejo gibati, pač pa se prebude, čim se segrejejo. Tudi nekatere vrste mahu kljubujejo lahko hudemu mrazu in bi torej bila nova živa bitja preskrbljena s hrano. Če že misli torej Statton, da poke naša zemlja nekoč tudi skozi tako zvano kozmično meglo, ko vse poledeni

in pogine, ne more vztrajati pri drugem delu svoje domneve, da bo na zemlji konec vsega življenja. S to trditvijo je sicer ovrgel znane štiri hipoteze o koncu naše zemlje in trditvev, da trči naš planet z drugim in se razbije, a sonce kot vir vsega življenja naj bi ugasnilo, da uniči eden izmed tisočev kometov zemljo ali pa da se naša zemlja pod vplivom lune neha sukati in postane mrtvo nebesno telo, kakor je luna, ni pa dokazal, da se življenje ne da uničiti, kakor trdijo drugi učenjaki. Bati se pa nam seveda ni treba nobenega ugasnjanja o koncu življenja na zemlji, ker je to pesem v nedoglednost zavite bodočnosti.

Rednik Napoleonovih armad

Francija je te dni proslavila spomin moža, ki je celih 15 let delal v gmotnem pogledu za Napoleonove armade. Minilo je namreč 100 let od smrti generalnega intendanta grofa Garu, ki ga je Napoleon še na otoku Sv. Helene proglasil za enega najagilnejših in obenem najpoštenjših ljudi, kar jih je poznal. Garu je bil dve leti starejši od Napoleona in kot absolviran pravnik je prišel v vojno ministrstvo. Tam ga je našel general Bonaparte že kot generalnega tajnika. Cesar ga je cenil zaradi njegovega svobodnega mišljenja, združenega z redko disciplino. Dokler ni bila ta ali ona zadeva urejena, je zagovarjal svoje stališče trdovratno tudi napram vladarju, ne da bi pomislil na to, da bi se mu utegnli zameriti. Čim je pa padla odločitev, se je brezpogojno uklonil, čeprav je s svojim naziranjem pogorel. Garu je pripravil gospodarsko vse Napoleonove pohode od leta 1800. In njemu je bilo poverjeno gospodarsko izkoriščanje zasadenih dežel. V vseh odločilnih in važnih zadevah je bil cesarjev zaupnik. Odsvetoval je Napoleonu zakon s hčerko cesarja Franca in I. 1812. mu je svetoval, naj nikar ne krene v Rusijo. Bil je pravi ustanovitelj trena kot samostojne vojaške edince. Bil je član Francoske akademije in med drugimi je napisal tudi slavno zgodovino beneške republike. Zase ni delal nikoli in tudi ni maral nobenih posebnih nagrad. Z njegovim imenom ni združen neposredno spomin nobene izmed slavnih bitk, vendar so se pa Francozi ob stoletnici njegove smrti s hvaležnostjo spominjali tega moža.

Viljem II. je bil slab sin

Iz spominov in korespondence nemške cesarice Viktorije je znano, kako sovražno se je vedel napram nji njen sin cesar Viljem II. To potrjujejo tudi nedavno objavljena pisma kneginje Radzivillove, rojene francoske grofice Castellanove, žene generalnega pobočnika cesarja Viljema II., pisana vojvaškemu atašeju v Berlinu generalu Kobilan-tu. Radzivillova piše, da ji je vdova cesarja Viljema I. Avgusta večkrat potožila, da jo njen vnuk Viljem II. zamerja, da z njo o političnih zadevah sploh ne govori, pa tudi njenih nasvetov neče poslušati. Nekeč je cesarica Avgusta solznih očih objela kneginjo Radzivillovo in ji potožila: 30 let sem delala, tik predno sem dosegla cilj, se je pa vse sesulo v prah. Radzivillova je prihitela k smrtni postelji cesarice Avguste in piše v svojih pismih: »Pri njenih nogah je stal Viljem II., vzravan kakor kol. Stal je nepremično in nič ni kazalo, da bi bil žalosten.«

TARZAN II. DEL JE IZŠEL KNJIGO BOMO RAZPOŠILJALI NAROČNIKOM TAKOJ, ČE BODO IZNOS DIN 20.— IN 3 DIN JE IZŠEL POŠTNE PRISTOJBINE POSLALI OB ENEM Z NAROČILOM. NAROČILA NASLAVLJAJTE NA UPRAVNIŠTVO »JUTRA« LJUBLJANA, KNAFLJEVA ULICA 5.

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakah. Za odgovor znak! — Na vprašanja brez znakov ne odgovarjamo. — Najmanjši oglas Din 5.— KUPIM RDEČO VRTRNO MARELO kupim. — Mestni trg 13/2. 2943 LIPOV CVET lepe barve, kupujem. — Ponudbe: Vabič, Zalec. 2941 PRODAM INSTRUMENTE (godala) proda Rakar, Zagorje ob Savi. 2938 NOVO HISO na Gorenjskem prodam. Potrebna gotovina 10 tisoč dinarjev. — Naslov: Konjar, Smednik. 2937 GOSTILNA z mlinom in posestvom v Motniku naprodaj. — Pibernik, Velenje. 2936 Dama brez pižame doživlja razne neugodnosti. To smo videli v filmu z Renato Müller. Krasne tkanine dobite pri: A. Žlender, Mestni trg 22

VSA EVROPA rabi FLOR voščilo za parkete in linoleum (Flor parket metle, politura, rokavice. Moscaul čudovito jajce proti moljem. Zahtevajte pri Vašem trgovcu. Jelodvor, Ljubljana, Gosposvet-ska cesta 8. 50-L UDOBNO LETOVISCE »Pri Slaparju« v Lukovici. — Vida Vidic. 2905 IZGUBIL SE JE PES istrijsanski brak, resast, bel, rjav, ve lise in sliši na ime »Vitez«. — Odda se proti nagradi pri: Bizjak, Ljubljana, Kongresni trg št. 8. 2942

Vse je prizadela kriza Zato smo pri nakupu previdni. Kupujemo le tam, kjer je cenejše in boljše. Pri strozarni manufakturni trgovini R. MIKLAUC Ljubljana poleg škofije. Dobro in poceni je vedno geslo te že čez 60 let stare tvrdke. TELEFON 2059 P R E M O G SUHA DRVA Pogačnik, Bohoričeva 6.

Klišaje vseh vrst enobarone in večbarone izdeluje klišarna Ljubljana Jugografika So. Petra nasip št. 23 Telefon 2496

Vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem naznanjamo tužno vest, da je political Vsemogočni k sebi našega preljubega papana, starega očeta, gospoda GELO GAŠPERJA finančnega podpreglednika v pokoj in hišnika Ljubljanske kreditne banke ki nam je nenadoma preminul dne 9. julija 1933. Pogreb nepozabnega bo dne 11. julija 1. 1933 ob 2. uri popoldne iz mrtvašnice Sv. Kristofa na pokopališče k Sv. Križu. Ljubljana, dne 10. julija 1933. ZALUJOČI OSTALI.